

Till jordens yttersta gräns

Apostlagärningarna kapitel 24-25
Utan versindelning

Centrumkyrkan Farsta

SÖNDAG (läses i kyrkan)

Fem dagar senare kom översteprästen Ananias dit ner med några av de äldste och en advokat Tertullus och lämnade ståthållaren sin anmälan mot Paulus. Sedan Paulus kallats in började Tertullus sitt anklagelsetal med följande ord: "Högt ärade Felix. Att vi tack vare dig får leva i djupaste fred och att genom din omtanke villkoren har förbättrats för vårt folk är något som vi alla erkänner oförbehållsamt och med den största tacksamhet. Jag vill inte uppehålla dig alltför länge men ber dig att godhetsfullt lyssna till några korta ord från oss. Vi har funnit att den här mannen är en smitthärd som sprider oro bland judarna på alla håll i världen och att han är ledare för nasareernas sekt. Han har till och med försökt vanhelga templet. Vi har gripit honom, och när du själv förhör honom kommer du att vinna klarhet om allt det vi anklagar honom för." Judarna instämde och försäkrade att det förhöll sig på det viset.

MÅNDAG

På ståthållarens tecken tog Paulus till orda: "Jag vet att du i många år har varit domare för detta folk, och därför är det med tillförsikt jag försvarar min sak. Du kan själv förvissa dig om att det inte är mer än tolv dagar sedan jag kom upp till Jerusalem för att be i templet. Varken där eller i synagogorna eller ute i staden har de sett mig diskutera med någon eller hetsa upp folk, och de kan heller inte inför dig styrka sina anklagelser mot mig. Men jag erkänner att jag följer Vägen, som de kallar för en sekt, och att jag på det sättet tjänar våra fäders Gud, samtidigt som jag tror på allt som lagen säger och allt som står skrivet hos profeterna. Jag hyser samma hopp som dessa mina anklagare, att Gud skall låta både rättfärdiga och orättfärdiga stå upp från de döda. Därför strävar också jag efter att alltid ha ett gott samvete gentemot Gud och människor. Efter flera år kom jag tillbaka till mitt folk för att ge allmosor och offra. Det var då man fann mig i templet; jag hade renat mig, och där var ingen folkmassa och inget tumult. Men där var några judar från Asien – de borde stå här inför dig och anklaga mig om de har något att anföra. Eller också får de som är här tala om vad de fann mig skyldig till när jag stod inför rådet, om det inte var just de ord som jag ropade mitt ibland dem: 'Det är för de dödas uppståndelse som jag i dag står till svars inför er.'"

TISDAG

Felix, som var mycket väl underrättad om Vägen, uppsköt nu rättegången och sade: "När kommandanten Lysias kommer hit skall jag avdöma ert mål." Officeren fick order att hålla Paulus i häkte men ge honom lättnader och inte hindra hans anhängare från att sörja för honom. Några dagar därefter infann sig Felix tillsammans med sin hustru Drusilla, som var judinna. Han lät hämta Paulus för att höra vad han hade att säga om tron på Kristus Jesus. Men när Paulus började tala om rättfärdighet och försakelser och den kommande domen blev Felix förskräckt och sade: "Det räcker för den här gången. Men jag skall kalla på dig när jag får tid." Samtidigt hoppades han att Paulus skulle erbjuda honom pengar, och därför lät han ofta hämta honom för att samtala med honom. När två år hade gått efterträddes Felix av Porcius Festus. Eftersom Felix ville hålla sig väl med judarna lät han Paulus stanna kvar i fängelse.

ONSDAG

Tre dagar efter det att Festus hade tillträtt som ståthållare reste han från Caesarea upp till Jerusalem. Överstepräster och judarnas främsta män lämnade då en anmälan mot Paulus till honom, och de bad Festus att gynna deras sak och låta hämta Paulus till Jerusalem. De förberedde nämligen ett bakhåll för att döda honom under vägen. Festus svarade att Paulus hölls i häkte i Caesarea och att han själv snart skulle fara dit. "Era ledare", sade han, "får alltså följa med dit ner och anklaga mannen om han har gjort något som är fel."

TORSDAG

Festus stannade inte mer än åtta tio dagar och for sedan ner till Caesarea. Följande dag intog han sin plats på domartribunen och befallde att Paulus skulle föras in. När han kom omringades han av de judar som hade rest ner från Jerusalem. De riktade en mängd svåra beskyllningar mot honom utan att kunna styrka dem, medan Paulus försvarade sig med att säga: "Varken mot judarnas lag eller templet eller kejsaren har jag förbrutit mig." Men Festus, som ville hålla sig väl med judarna, frågade Paulus: "Går du med på att fara upp till Jerusalem och dömas av mig där?" Paulus svarade: "Jag står inför kejsarens domstol, och det är här jag skall dömas. Judarna har jag inte gjort något ont, det vet du själv mycket väl. Om jag har gjort mig skyldig till något som förtjänar döden är jag beredd att dö. Men om deras anklagelser saknar grund kan ingen utlämna mig åt dem. Jag vädjar till kejsaren." Efter överläggning med sina rådgivare sade Festus: "Du har vädjat till kejsaren, till kejsaren skall du fara."

FREDAG

Några dagar senare anlände kung Agrippa och Berenike till Caesarea och besökte Festus. De stannade i flera dagar, och Festus lade fram fallet Paulus för kungen. "Här finns en fånge", sade han, "som Felix har lämnat efter sig. När jag var i Jerusalem gjorde judarnas överstepräster och äldste en anmälan mot honom där de krävde att få honom dömd. Jag svarade dem att romarna inte har för sed att utlämna en anklagad innan han har fått möta sina anklagare och haft tillfälle att försvara sig. När de så hade kommit hit spillde jag ingen tid utan satte mig redan nästa dag att hålla dom och lät föra fram mannen. Men när hans anklagare uppträdde beskyllde de honom inte för något sådant brott som jag hade väntat, utan det gällde en del tvistefrågor i deras egen religion och en viss Jesus, som är död men som Paulus säger är i livet. Då jag inte visste hur jag skulle reda ut detta, föreslog jag honom att resa till Jerusalem och låta sig dömas där. När han då yrkade på att hållas i förvar för att få sin sak avgjord av kejsaren, gav jag order att han skall sitta kvar här tills jag skickar honom till kejsaren."

LÖRDAG

Agrippa sade att han själv skulle vilja höra mannen tala, och Festus svarade att det kunde ske dagen därpå. Följande dag kom alltså Agrippa och Berenike med prakt och ståt och tog plats i audienssalen tillsammans med överstarna och de förnämsta i staden. Festus lät föra in Paulus och sade: "Kung Agrippa och alla andra här närvarande. Ni ser framför er den man för vars skull hela mängden av judar har legat över mig, både i Jerusalem och här, och högljutt krävt att han inte skall få leva längre. Jag kan inte finna att han har gjort något som förtjänar döden, och när han själv vädjade till kejsaren beslöt jag att skicka honom dit. Men jag har ingenting påtagligt att skriva om honom till min härskare. Därför låter jag honom framträda inför er och först och främst inför dig, kung Agrippa, så att jag efter den här utfrågningen vet vad jag skall skriva. Det kan inte vara rimligt att skicka en fånge utan att också ange vad han anklagas för."

Tänk efter:

- Hur möter du nya människor som dyker upp i dina sammanhang?
- Vad gör du för att stödja människor som förnekas sin rättighet till frihet och rättvisa?
- Har du någon gång ifrågasatts för din tros skull?
- Hur kan du i din vardag hindra att murar byggs mellan människor?
- Vilka personer har betytt mest för din tro?

